

som Regeringen fremsatte, med det Lovforslag, der foreligger fra Flertallets Side, er Forholdet det, at Regeringsforslaget, som vi husker, gik ud paa, at der skulde anvendes 1 Mill. Kr. som Tilskud til Arbejder, der iværksattes af Staten, og 2 Mill. Kr. til Arbejder, der iværksattes af Kommunerne eller private Institutioner, som nyder offentlig Støtte; endvidere kunde der udlaanes 8 Mill. Kr. til Kommuner og privat støttede Institutioner, i alt 11 Millioner. Desuden indeholdt Lovforslaget en Bestemmelse, hvorefter man kunde give Trafikministeren Bemyndigelse til at iværksætte visse Arbejder, som kunde iværksættes ret hurtigt, til et Beløb af 5 300 000 Kr., men det har man plukket Fjerene af. Det er nu endt med, at man kan yde Laan paa 8 Mill. Kr., men deraf skal de 6 Mill. Kr. være til Nødhjælpsarbejder eller delvise Nødhjælpsarbejder, og saa er der 2 Mill. Kr., som kan benyttes til andre Arbejder under visse Forhold. Jeg kunde, hvis jeg vilde, ogsaa fremsætte nogle haanlige Bemærkninger overfor det ærede 3die Medlem for 4de Kreds, men det skal jeg ikke gøre, for jeg kan blot henvise til, at er der nogen, der har maattet fire paa Principperne, er det Flertalspartierne i dette høje Ting, idet det jo oprindeligt var saaledes, at de overhovedet ikke vilde yde noget til andre Arbejder; det skulde alt sammen være til Nødhjælpsarbejder og delvise Nødhjælpsarbejder. Nu er de altsaa gaaet saa vidt, at de dog er gaaet med til, at der under visse Forhold kan ydes 2 Mill. Kr. ogsaa til andre Arbejder, saa hvis vi skal tale om, hvem der har maattet fire paa Principperne, er det vel ikke mindst netop den Part, som standsede Lovforslaget her i Tinget ved overhovedet ikke at ville give noget som helst til andre Arbejder, alt skulde anvendes til Nødhjælpsarbejder.

Nu er Forholdet jo imidlertid blevet det, at de tre Partier gennem disse Forhandlinger, som har været meget langvarige og trælse, hvad ikke mindst skyldes den Ledelse, der har været under Forhandlingerne, og ikke mindst Formanden for Udvalget, er enedes om et Forslag, som man vil anbefale til Vedtagelse, og uagtet jeg fuldt ud erkender, at det Forslag, som foreligger, er et meget daarligt Forslag og langt fra saa godt som det, Regeringen fremsatte for en 6 Uger siden, saa har vi dog ment, at vi maatte se at faa Forhandlingerne sluttet i Fællesudvalget paa en eller anden Maade, enten derved, at man gik fra hinanden uden noget Resultat, eller ved, saaledes som Sagen i sidste Øjeblik

kom til at foreligge, at man fra Flertalspartiernes Side forligtes om, at der ogsaa blev ydet Bidrag til andre Arbejder under visse Forhold. Trods det, at Forslaget er yderst slet og, som sagt, efter min Mening ikke vil komme til at betyde noget reelt med Hensyn til at skaffe Arbejde til de mange Tusinder, har vi ikke desto mindre ment, at vi burde gaa med til det. Lidt byder det jo, men ikke meget. Saa maa vi se Tiden an, idet det er vor Overbevisning, at det ikke vil vare længe, før dette høje Ting og det andet høje Ting kommer til igen at beskæftige sig med Spørgsmaalet om at skaffe Arbejde til de mange Tusinde arbejdsløse.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Flertallets Indstilling til Vedtagelse.

Gunnar Fog-Petersen: Der er i Indstillingen under Nr. 1 indsat en Bestemmelse, hvorved den Tid, indtil hvilken Loven skal gælde, er forrykket fra 15. Maj til 1. Juni som Følge af den langvarige Forhandling, der har fundet Sted. Hvorvidt de Arbejder, der er Tale om at sætte i Gang, vil være færdige til den Tid, kan man ikke have nogen bestemt Mening om, heller ikke om, hvorvidt det vil blive nødvendigt inden da at forlænge Loven, maaske give den et nyt og udvidet Indhold, maaske fremsætte andre Lovforslag. Det vil efter min Mening meget afhænge af, hvorledes man fra deres Side, der har Magten og Ansvaret her i Landet, stiller sig overfor den Deflationskrise, som er den væsentligste Aarsag til den nuværende Arbejdsløshed. Om man tilsigter et fjernt, irrationelt Maal, eller man handler praktisk, som det arbejdende Samfund kræver det og maa ønske Udviklingen her i Landet, vil have forskellig Virkning paa, hvor nødvendigt det bliver i Fremtiden at komme med nye Love, med nye store Bevillinger og kræve store Ofre fra det arbejdende Samfunds Side.

Foreløbig staar vi nu efter en noget besværlig Behandling ved Afslutningen af denne første Lov og med et Resultat, som jeg tror vi kan være bekendt at anbefale og stemme for. Det ærede 11te landstingsvalgte Medlem (Carl F. Madsen) sammenlignede Lovforslaget med en vingeskudt, forpjusket Krage. Man kunde have frygtet, at det ærede Medlem i sin Skiltring vilde være gaaet saa vidt, at han maaske endog havde sunget hele Sangen: Højt paa en Gren en Krage sad, og havde udlagt det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) som den hæslelige Jæger,